

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Γ' Αριθμ. 197 Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Πέμπτη 22 Οκτωβρίου 1925

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΡΚΟΥ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ο Διοικητής της Μεραρχίας Ηπείρου Στρατηγός κ. Α. Μάρκου, εκτός της εκπαιδευσεως του υπ' αυτόν Στρατού, έδειξε και ασύνθηδες ενδιαφέρον δια την αποκατάστασιν της δημοσίας ασφαλείας εν Ηπειρώ, ήτις από της Επανάστασης ως του φεγγαριού και εκτός Νόμου διατελούντος ήδη Πλαστήρα, είχε περιέλθῃ εἰς ολικὸν σημείον ἐνταῦθα Δέν ἦτο μόνον ἡ ὑπαιθρος χώρα, ἥτις ἐμαστιζέτο ὑπὸ τῆς εὐνοουμένης τότε ληστείας, ἀφοῦ καὶ αἰχμαλωσία με λύτρα ἐνὸς ἐκατομμυρίου ἔλαβε χώραν εἰς τὴν κεντρικωτέραν ὁδὸν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων!

Ο Στρατηγός κ. Μάρκου, θέλων νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Ἡπειρον, καὶ ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἔλαβεν αὐτοβούλως διάφορα εἰδικὰ μέτρα, ἐνισχύσας παντιοτρόπως καὶ τὸ ἔργον τῆς χωροφυλακῆς. Ἐσχάτως μάλιστα ἀπέστειλεν ἀξιωματικούς τῆς ἐμπιστοσύνης του εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Τσαμουρτζιάς μετὰ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἐξόντωσιν τῶν αὐτόθι δραστῶν ληιστοσυμμοριῶν τοῦ Τσίλη Μαστορά καὶ τοῦ Σταύρου Μπόλοση.

Κατόπιν δὲ καταλλήλων ἐνεργειῶν, ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν ἡ συμμορία τοῦ Σταύρου Μπόλοση παρὰ τὸν Ἅγιον Λονάτον τοῦ Σουλίου, ὅπου, περὶ τὴν θὴν πρωινὴν ὥραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας, 19 ἑρέχ, συμπλοκῆς δὲ γενομένης μεταξὺ τοῦ ὑποτὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Δημητρίου, καταγόμενον ἐξ ἐκείνων τῶν μερῶν, ἀποσπάσματος καὶ τῶν ληιστῶν ἐφρονέυθησαν ὁρμητικῶς τῆς ληιστοσυμμορίας Σταύρου Μπόλοση καὶ ὁ συμμοριτὴς τοῦ Σπύρου Τσουράκης ἡ Ἀρβανίτης ἐκ Πρεμετῆς τῆς Ἀλβανικῆς Ἐπικρατείας. Μετὰ τοῦ καταδικαστικοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος συνέπραξαν καὶ ἰδιῶται, ἐκ τῶν κατηγορηθέντων ἐπὶ ὑποδολῶν ληιστῶν, ὧν τὰ ὀνόματα ἐνεκα σκοπιμότητος δὲν ἀναφερομεν.

Συγχάριοντες τὸν Στρατηγὸν κ. Μάρκου διὰ τὴν πρώτην του ταύτην ἐπιτυχίαν ἐναντίον τῆς ἐπαράτου Διοικήσεως, εὐχόμεθα νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὁλοκληρὴν τῆς ἐξόντωσιν ἐκ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ ἐδάφους, ἥτις ἀποτελεῖ κρατικὸν σίγμα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ποῦλος, διὰ τὴν ἀναμείνην τὴν πόρνη τῶν ἀνακρίσεων, διὰ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως.

Δὲν ἠθέλησα νὰ σὰς ἐνοχλήσω κ. Ὑπουργέ, διότι ἐνόμιζον, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἦτο τόσο σοβαρὸν, ὥστε νὰ φθάσῃ μέχρις ὧν καὶ διότι εἶχον ἐμπιστοσύνην ἀπὸλυτον εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ διαβεβαιώσεις τῶν κ. Νομάρχων, ὅσον καὶ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν.

Δημοσίευσμα ὁμῶς τοῦ κ. Δασάρχου Ἰωαννίνων, τὸν ὁποῖον δὲν εὔρον εἰς Ἰωάννινες, διὰ νὰ ἀναφέρω τὰ ὅσα μοι κατηγγέθησαν κατὰ τοῦ ὑφισταμένου του, δημοσίευσμα τὸ ὁποῖον μοὶ ἐνεθύμισεν τὴν διαγωγὴν τοῦ κ. Δασοφύλακος, μετὰ ἀναγκάζει νὰ σὰς γνωρίσω ἐν λεπτομερείᾳ τὴν ὑπόθεσιν.

Κατόπιν τοῦ δημοσιεύματος τοῦ τῶν μικροχόλων τοῦ κ. Τσέκου, προὐπαμένου τοῦ κ. Μ. Νίκου, δημοσιεύματος ἀπειλητικῶτάτου, ποικιλιτικῶτάτου καὶ Ἀλητασάδικου, ἐννοῶ, διὰ τὴν ἀρμενίαν καὶ παραμένει, κατὰ τὰ παλαιὰ ὁλοκληρῶν περιφέρειας, εἰς τὴν θύσαν τοῦ κ. Μ. Νίκου.

Διότι εἶμι συνηγορῶν προεστώμενον, συνηγορῶν βοῶντα ἀπὸ τοῦ Δημοσιογραφικοῦ βήματος, χωρὶς νὰ καλέσῃ ἐν αἰσῶτι, χωρὶς νὰ ἐκφράσῃ ἕνα Πρόεδρον, χωρὶς νὰ ἐνεργήσῃ κάποια ἀνάκρισιν, χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ δημοσιεύματα τῆς «Ἐλευθερίας», συνηγορῶν θερμῶν, ἐξελεθόντα εἰς τοὺς δημοσιογράφους ἐξέσθην διὰ νὰ διηγήσῃ περὶ συκοφαντιῶν, ἐλαφροτήτων καὶ ἐκπολιτιστικῶν καὶ νὰ θορυβήσῃ.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος ὡς Ἕλληνα πολίτης, ὅστις ἐσεβάσθη καὶ ὀβριμῶς ὑπὲρ πάντων τῶν Ἑλλήνων Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ ὅστις ἐπολέμησα καὶ πολέμῳ τὸν τυραννισκὸν Δημοσίον Ὑπάλληλον ὡς πολίτης Δημοκρατικοῦ Πολι

τεύματος, τὸν θέτοντα ἑαυτὸν ὑπερῶν καὶ τὸν νομίζοντα ὅτι ἡ Πολιτεία τὸν διώκεισεν ὅχι διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ Κράτος καὶ Κοινωνίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι αὐτὸς ταρχικός, ὑπερδότης, βάναντος καὶ γεφυλογερέτης, εἶμαι τὸνίζω ὑποχρεωμένος νὰ διαμαρτυρηθῶ καὶ ἐναντίον τῆς διαγωγῆς τοῦ ὑφισταμένου κ. Μ. Νίκου, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ ἐναντίον τοῦ αὐθέντου κ. Τσέκου.

Διαμαρτύρομαι καὶ παρακαλῶ εὐσεβάτως, ὅπως διατάξῃ τὴν ἐνεργεῖαν ἀνακρίσεως χάριν αὐτοῦ τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου γοήτρου καὶ χάριν μίσες περιφέρειας, ἡ ὁποία ἀς μοι ἐπιτραπῇ νὰ φρονῶ, ἥξει καλυτέρα τύχη.

Μετὰ τὴν πεποιθήσιν, κ. Ὑπουργέ, ὅτι θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως, ἥν σὰς καταγγέλω, καὶ ὅτι δὲν θὰ λυπηθῶ, διότι ἡ Ἡπειρος στερεῖται ἐνός Γεν. Διοικητοῦ, ὡς ὁ κ. Στεργιάδης, διὰ νὰ διδάσῃ διὰ τοῦ μαστιγίου του μερικὸς δημοσίους ὑπαλλήλους, πῶς πρέπει νὰ συμπεριφέρωνται πρὸς τοὺς Ἕλληνας πολίτας ἐπισυνάπτω φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἡπειρος» τῆς 18/9/25, περιέχον τὸ τρομερὸν δημοσίευσμα τοῦ κ. Δασάρχου καὶ ἐπιφυλλάσσω νὰ σὰς ὑποβάλω καὶ τὰ φύλλα, τὰ περιέχοντα τὰς ἐντυπώσεις μου ἐκ τῆς περιφέρειας Κουρηνίων, εὐθὺς ὡς μοι σταλοῦν ἐξ Ἰωαννίνων.

Ο κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀναγνώσας δημοσιεύματα καὶ ὑπόμνημα διέταξε ἀμέσως τὴν ἐνεργεῖαν αὐστηρῶν ἀνακρίσεων καὶ κατὰ τοῦ κ. Τσέκου καὶ κατὰ τοῦ κ. Νίκου, μοὶ ὑπεσχέθη δὲ ὅτι θὰ παρακολουθήσῃ ὁ ἴδιος τὴν ὑπόθεσιν.

Μετ' ἐξαιρετικῆς τιμῆς

ΔΗΜ. ΖΩΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΟΜΙΛΕΙ Ο Κ. Β. ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑΣ

Ἀγαπητοὶ Συμπολίται, Κατέρχομαι εἰς τὸν προκείμενον ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἀπὸ ἑνα καὶ μόνον ἐλατήριον κινούμενος: ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα μου Γιάννινα.

Δὲν θεωρῶ τὸν δημοτικὸν ἀγῶνα ὡς ἐξάρτημα τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, οὔτε τὸν δημοτικὸν ὡς εὐτελὲς τοῦ κόμματος ὄργανον χρηζόμενον ἀπὸ τοὺς κομματάρχας κατὰ τὴν ἀρεσκείαν των.

Εἶμαι τούναντιον βαθύτατα ἐμποτισμένος μετὰ τὴν ἀντίληψιν τὴν ὁποίαν κατ' ἐπανάληψιν διηκέρυξα: ὅτι ὁ δημοτικὸς ἀγῶν εἶνε ἀγῶν καθαρῶς τοπικὸς, ἀγῶν ἀναγόμενος εἰς οὐκογενεακὴν ὑπόθεσιν τῆς πόλεως, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἔχουν θέσιν τὰ κομματα καὶ ὅτι ὁδηγῶν, ὡς πρῶτος πολίτης αὐτῆς, δὲν χρεῖται ἀπὸ κανένα παρὰ ἄλλον παρὰ ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ μόνον.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς Ἰνιά τὸν λαὸν τῆς γηραιᾶς πρωτεύουσῆς τῆς Ἡπείρου, τῆς ὁποίας τὸ κοινοτικὸν δαιμόνιον ἐμεγαλουργεῖ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐννοοῦμαι. Ἐχῶ δὲ τὴν ἀκατάσχετον πεποίθησιν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐκείνο κοινοτικὸν πνεῦμα δὲν ἀπε

θανεν ἀλλὰ ζῇ πάντοτε εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς σας, ὅτι ταχέως θὰ ἀποδείξῃ τὴν ὑπαρξίν του καὶ ὅτι θὰ σὰς ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὴν καλὴν χρῆσιν τῆς ψήφου σας.

Εἰς αὐτὸ ἀποβλέπων καὶ μετὰ τὰς ἐλπίδας ἀνατεθειμένος εἰς σὲ τὸν λαὸν καὶ μόνον, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ καθεστῶτος, μαζὶν πάντες κόμματα καὶ πάσης ἀπογοήσεως ζῆτῳ ὡς λαϊκὸς δημοψήφιος, τὴν ψήφον σας καὶ ζῆτῳ ταύτην ὅχι ὡς κομματικὸν ἐπαθλόν, οὔτε διὰ τὰς ὑψηλὰς τὰς ὁποίας προσέφερον ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀλλ' ὡς μέσον νὰ ἐξαγάγω τὸν τόπον μας ἀπὸ τῶν μαρσῶν, τὸν ὁποῖον εὐρίσκειται. Εἶνε περιττὸν νὰ ἀναπτύξω τὴν οἰκτροὴν κατὰσιν τῆς πόλεως. Τοῦτο τὸ βλέπετε μόνον σας. Εἰς ἐποχὴν ποῦ ὁ λαὸς αἰλλὰ πόλεις τῆς Ἑλλάδος προοδεύουν καὶ ἐκπαιδεύονται, ἡμεῖς παραμένομεν ἀνάσσιμοι.

Τί λείπει εἰς τὸν λαὸν μας διὰ νὰ κινηθῇ; Ἡ κατεῦθυνσις καὶ τὴν κατεῦθυνσιν ταύτην διαβεβαιώμενοι ὅτι θὰ τὴν δώσωμεν. Αἰσθανόμενοι βαθύτατα τὸν πόθον νὰ ἰδῶμεν τὰ Ἰωάννινα προοδεύοντα, γνωρίζοντες

ΠΡΟΒΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΝΕΛΕΥΘΗΣΑΝ ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς κ. Ἀρβανίτη, εἰλησται Κων. Μπαλῆς, ἐκ Κουινῆ, τοῦ Σουλίου, Λαμπρὸς Ναστούλης ἐκ Νικολεττίου, Ἀ. δ. Σταύρος ἐκ Λεβόρων καὶ Παναγ. Παπαῖ ἐκ Ἀζήνων καὶ ὠδηγήθησαν πρὸς τὸν εἰσηγητὴν τ. Ὑ. ἐνταῦθα τὸ Στρατιωτικόν, ἑνοπλοί, ὅστις καὶ διέταξε τὴν προφυλάεισιν των.

Τὸ πρὸς μνήμην ἀείδειον τῶν ἐνδόξων αγωνισθέντων καὶ πεσόντων ὑπερτοῦ μεγαλειότητος Πατρίδος Ἡπείρου τῶν, σεμνὸν καὶ καλλίμαρον Μνημεῖον φέρει τέσσαρας τετραγωνικάς πτερυγὰς ἐν εἴδει καρφομένων πλακῶν καὶ ἡμὲν βορεία καὶ ἡ νοτιὰ πτερυγὰ εἶναι λευκαί, ἡ δυτικὴ φέρει τὴν ἐξῆς ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν:

Η ΗΠΕΙΡΟΣ

Τοῖς προμάχοις τέκνοις
Τοῖς ὑπὲρ Πατρίδος πεσοῦσιν εὐγνωμονοῦσα,
Ἡ δὲ ἀνατολικὴ τὸ ἀκόλουθον ἐπίγραμμά, νομίζω, εἰς κινεζικὴν, ἀγνωστον διὰ ποῖον λόγον:
«Ὅστι' ἂν Εὐρώπῃς, Ἀσίας ἔς πέδιρα κείτοι, πολλὰ τροπαῖα δὲ στήσωμεν ἡνόρῃ αὐξάντες Πατρίδος Κλέος ἀφθιτον αἰὲν ἀρίστης ἥε' ἀποδοῦσα χάριν τύμβον ἔστησας».

ὁποῖος ἔχει κινεζικὰ ἄς τὸ ὑπολάβῃ ἐγὼ ὁμοῦ ὅτι δὲν ἐσπούσα κινεζικὰ.

Οὐκ οὐκ τοῦ σκύλου τοῦ ἀνθ' οὗ τοῦ Χωροφυλακῆς κ. Σιαφρίκα δηχθέντες Θ. Καμερόπουλος Γραμματεὺς τοῦ Ταμείου μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Νίνας καὶ τοῦ ἐξαετοῦ ἀνεψιού των, Ἐλάνθια Θ. Νουσιᾶδη, μετὰ τοῦ τῆς Νικολάου καὶ Δημ. Νικολαΐδης, καὶ Δημ. Ἀνγερόπουλος μαθηταί, ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας πρὸς θεραπείαν εἰς τὸ ἐκεῖ Ἀντισταθμεῖον.

ΟΙ ΒΑΣΙΒΟΥΖΟΥΚΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου καὶ τέλος)

Ἀκούομαι διότι εὐρέθην εἰς τὴν ἀνέκνη νὰ κατακρίνω τὴν διαγωγὴν ἐνός ὑπαλλήλου τῆς πατρίδος μου.

Δὲν με ἐνδιαφέρει τὸ πρόσαιον τοῦ πολίτου κ. Μ. Νίκου. Με ἐνδιαφέρει ἡ διαγωγὴ τοῦ Δημοσίου Ὑπαλλήλου κ. Μ. Νίκου. Αὐτὴν ἐστιγματίζω διότι αὐτὴ ἦν κατὰ Κουρεντινὰ πορπαῖνα, τὸ ὁποῖον ἐκείνη νὰ γινώσκω τὸσον εἰς τὸν κ. Νομάρχην Ἰωαννίνων ὡς ἐπὶ μὲν κ. Κουρεντινῶν, ὅσον καὶ μετὰ τοῦ σεβαστοῦ μου κ. Σπ. Χαλκίτο, Γεν. Ἀποδεδειγμένου τῆς Γεωργίας, εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῶν Δασῶν.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος μοὶ ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ διατάξῃ ἀνακρίσεις, ὁ δὲ κ. Μάρκου

